

**ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ
ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ**

A. Μετάφραση

Σε τέτοιο σημείο έχουν οδηγηθεί τα πράγματα ώστε, αν δε βοηθήσει κάποιος θεός ή κάποιο τυχαίο περιστατικό, δε θα είναι δυνατό να σωθούμε. Εγώ βέβαια, μόλις ήλθα στην πόλη, δεν έπαψα και να πιστεύω και να λέω και να κάνω όλα, όσα στόχευαν στην ομόνοια· αλλά τόση μανία κυρίεψε [είχε καταλάβει] όλους, ώστε να επιθυμούν να πολεμούν [τον πόλεμο], μολονότι εγώ φώναζα ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη δυστυχία [πιο αξιοθρήνητο] από τον εμφύλιο πόλεμο. Στους εμφυλίους πολέμους όλα είναι αξιοθρήνητα αλλά τίποτε δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη.

Ακόμη περισσότερο, όταν ο Σύλλας απειλητικός ασκούσε πίεση σ' αυτόν, αυτός είπε στο Σύλλα: "Ακόμη κι αν μου δείξεις το στρατό με τον οποίο περικύκλωσες το Βουλευτήριο· ακόμη κι αν με απειλήσεις με θάνατο, εγώ ποτέ δε θα κηρύξω εχθρό το Μάριο. Μολονότι είμαι γέρος και με αδύναμο σώμα, πάντοτε όμως θα θυμάμαι ότι η πόλη Ρώμη και η Ιταλία σώθηκαν από το Μάριο.

B. Παρατηρήσεις

1.α.

eorum locorum

tantis furoribus

bella civilia

1.β.

deos

urbium

omni

cui

militis

1.γ.

Θετικός: miserum, **Υπερθετικός:** miserrimum

Συγκριτικός: infirmiore, **Υπερθετικός:** infirmissimo

2.α.

deducetis, deduceremur

veniebat, veni

pertinueritis, pertinuerit

dices, dicant

iudicavissemus, iudicato

2.β.

pugnans, pugnatum iri

conservandi, conservatum, conservavisse

3.α.

ut pugnare cuperent: Δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση. Εισάγεται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο ut, ενώ στην κύρια υπάρχει η δεικτική αντωνυμία tantus που προαναγγέλει την συμπερασματική πρόταση. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα θεωρείται

υποκειμενική κατάσταση, έχει χρόνο παρατατικό – *cuperent*, γιατί εξαρτάται απ' τον ιστορικό χρόνο *invaserat* (υπερσυντέλικος) και αναφέρεται στο παρελθόν.

3.β.

numquam: χρονικό επίρρημα στο ρήμα *iudicabo*

tamen: αντιθετικός σύνδεσμος

ego: υποκείμενο του ρήματος *iudicabo*

hostem: κατηγορούμενο στο *Marium*

iudicabo: ρήμα της πρότασης

Marium: αντικείμενο στο *iudicabo*

4.α.

res: είναι υποκείμενο στο *deducta est*

esse: είναι τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο *nequeamus*

ad concordiam: είναι εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού στο *pertinerent*

tantus: είναι επιθετικός προσδιορισμός στο *furor*

4.β.

(sed) omnes tanto furore invasi erant

4.γ.

nihil: α' όρος σύγκρισης

quam victoria: β' όρος σύγκρισης

Ο β' όρος σύγκρισης στη συγκεκριμένη περίπτωση εκφέρεται με το *quam* και ονομαστική (ομοιόπτωτα με τον α' όρο) γιατί ο α' όρος (*nihil*) βρίσκεται σε ονομαστική. Η συγκριτική λέξη είναι το *miserius*.

Η εκφορά με τον άλλο τρόπο είναι: **victoria** (απλή αφαιρετική)

Επιμέλεια: Διαμαντούδη Θάλεια